

[Steen Folke.]

det måske i nok så høj grad var værd at gøre en offentlig indsats i vejledning om antikonception.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Erlendsson*) (FP):

Jeg takker dem, der har tilsluttet sig fremskridtspartiets forslag, og skal forbigå de bemærkninger, som efter min mening ikke var helt saglige.

Hvad vores motiver er, mener jeg fremgår tydeligt af de bemærkninger til lovforslaget, som er trykt forneden på selve forslaget, og som også ordføreren for kristeligt folkeparti havde forstået og billige. Det gjorde for øvrigt også fru Karen Thurøe Hansen fra det konservative folkeparti, og der var vist også andre, der gjorde det.

Jeg vil gerne forklare med det samme, hvorfor vi ikke er for de offentlige klinikker. Mødrehjælpens institutioner har en historisk baggrund, som de færreste i dag erindrer, men som jeg tydeligt husker fra min ungdom. Dengang kunne man ikke tale om seksualvejledning; man kunne ikke engang undervise i det på Københavns universitet. Når medicinske studerende dengang skulle lære noget om antikonceptionsforanstaltninger, gik man til en læge, der hed Leunbach, som turde tale frit ud om disse alvorlige problemer. Det foregik i nogle aften-timer på en privat klinik, som lå, så vidt jeg husker, i Stockholmsgade eller i Upsalagade. Der udførte han et meget beundringsværdigt gratis arbejde for dem, som på det tidspunkt var klar over omfanget og betydningen af denne indsats.

Det er først i de senere år, der er kommet en så stor frihed til at tale om problemer af denne karakter, og i dag går kvinderne gerne til deres egen læge, og hvis de af en eller anden grund skulle synes, at de dårligt kan betro sig til ham, så er der mange andre muligheder. Det er i hvert fald bedre end at gå på en kold offentlig institution, hvor de møder skiftende personale og en mere kølig atmosfære. Der findes ikke mere nogen grund for mig at se til at opretholde disse mødrehjælpsklinikker. De har udspillet deres rolle, det er et fordyrende indslag i dette arbejde. Derfor er de ikke taget med i lovforslaget. Jeg ønsker, at de skal afskaffes.

Jeg ved ikke, hvad fru Hanne Reintoft

mente med psykiske overgreb, men jeg forstod, at hun ønskede en forskning for at forhindre psykiske overgreb.

Jeg vil gerne sige lidt — jeg ser, tiden for afslutningen nærmer sig — til socialministeren, der ikke forstod, at der skulle en ændring i sygesikringsloven til, når det gjaldt denne vejledning. Det skal der efter min mening, fordi sygesikringsloven kun taler om og kun handler om behandling af syge mennesker og der ikke er tale om behandling af syge mennesker her. Det kan måske blive aktuelt, i stedet for at lave det som en ændring til loven om offentlig sygesikring at føre det ind under loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, for den konflikt, som man nu ser med så milde øjne på fra socialdemokratiets side, kan jo godt komme til at trække ud i årevis. Vi mener ikke, at dette spørgsmål kan udskydes i årevis, som nogle af ordførerne ikke har haft så stor modstand imod. Vi mener, at det skal ske hurtigt, og jeg vil sige, at vi håber, at vi kan få en fornuftig forhandling i socialudvalget om disse ting.

Jeg forstår heller ikke, hvorfor socialministeren kan gå ind for frit lægevalg for gruppe 2-patienter og ikke for gruppe 1-patienter. Det har dog hidtil været sådan, at man skulle fjerne så stor en del af den forskelsbehandling, der findes på så mange punkter, som muligt, og antikonception er dog så privat et område, at jeg synes, at netop her måtte der da være meget, der talte for, at der kunne være frit lægevalg.

Jeg beklager, at jeg ikke har tid til at svare på de andre ordføreres bemærkninger.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Jeg vil gerne tilbagevise, at socialdemokratiet ser med blide øjne på den lægekonflikt, der hersker for øjeblikket. Vi finder, at det er urimeligt, at man ikke kan komme frem til en overenskomst med lægerne. Lægerne ligger i en meget høj indkomstgruppe, og vi finder det urimeligt, at der skal stilles yderligere ydelser til rådighed for lægerne. Derfor finder vi, at det er en ganske urimelig konflikt, der finder sted for øjeblikket.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Erlendsson*) (FP):

Begyndelsen til den konflikt er, så vidt jeg har forstået, en fortolkning af avance-